

[Lønger]

Jeg synes, ministerens seneste indlæg giver anledning til, at jeg præciserer, at jeg i hvert fald ikke i mine indlæg – og det ligger heller ikke i lovforslaget – har udtrykt nogen som helst utryghed ved det udvalg, der sidder og arbejder – overhovedet ikke – men det ligger i lovforslaget, at der bør foretages nogle ændringer af lovgivningen nu, fordi den har nogle uheldige konsekvenser, og for dem, det rammer, er det en liden trøst, at der kommer en lovændring engang senere.

Jeg synes, at det, justitsministeren lægger op til, er meget betænkeligt, nemlig at når der blot nedsættes et udvalg eller en kommission, fraskriver Folketinget sig så at sige sin indflydelse og sin ret til at bruge den lovgivende magt. Det er jo da ikke sådan, at man ved at nedsætte en kommission eller et udvalg kan komme uden om, at Folketinget er og bliver lovgivningsmagt i dette land, og derfor synes jeg, at det er en meget uheldig argumentation at bruge, når der foreslås en ændret lovgivning.

I øvrigt beklager jeg, hvis jeg har udtrykt mig lidt uklart i mit første indlæg. Men jeg så i hvert fald meget gerne, om justitsministeren ville præcisere, før denne debat slutter, at injurielovgivningen naturligvis gælder for lokalradioerne. Jeg spurgte om det i relation til justitsministerens afsluttende bemærkninger i hans første indlæg, hvor han sagde, at det ville være muligt at fremkomme med stærkt injurierende udtalelser i lokalradioerne, uden at nogen kunne drages til ansvar. Det mener jeg ganske enkelt ikke er korrekt, og jeg vil være meget ked af, hvis den udtalelse får lov til at bundfælde sig oven på denne debat.

Lissa Mathiasen (S):

Det er i anledning af ministerens kommentar til retsplejelovens § 172, stk. 2, om, at man ikke kunne være sikker på, at sagen ville have fået et andet forløb, selv om man havde et ensartet regelsæt for den elektroniske og den trykte presse. Det er netop en af vore bevæggrunde for at sige, at vi mener, der er grundlag for at tage dette spørgsmål op til en nøjere drøftelse i udvalget. Jeg mener netop, at der måske med den formulering, som SF også har givet, kan sættes spørgsmålstegn ved, om den nu også lever op til vore intentioner med en skærpelse. Det er

en af vore bevæggrunde for at ønske den drøftet i udvalget, samtidig med at vi er positivt indstillet over for den.

Tinning (VS):

Jeg ved egentlig ikke, hvad det er, der stikker justitsministeren, men ministeren taler om, at han ikke kan forstå, hvorfor man allerede under førstebehandlingen begynder at tale om flertal og ikke flertal. Ministeren henviser så til forretningsordenens § 11, hvor der rigtig nok står, at man ved førstebehandlingen diskuterer forslaget ud fra en mere principiel synsvinkel, og at man ikke går ind i nærmere enkeltheder ved forslaget.

Men der er jo to ting at sige til det. For det første: vi betragter det ikke – og det er der formentlig heller ikke nogen andre der gør – som en enkelthed, at der faktisk i dag under den nuværende retstilstand køres sager, som er åbenlyst urimelige. Som både hr. Lønger og andre har nævnt det, er det faktisk sådan, at det, at man risikerer at blive buret inde, langtfra kan betragtes som en enkelthed. For det andet er det også sådan, at dette, om der nu er et flertal eller ej, heller ikke bare betragtes som en enkelthed. Jeg kan i øvrigt gøre justitsministeren opmærksom på, at adskillige af regeringens egne ministre tit og ofte ved afslutning af en førstebehandling gør sig overvejelser over, hvordan flertallet ligger eller ikke ligger. Det kan måske skyldes, at de er kommet forbi forretningsordenen, men det kan måske også skyldes, at de er lidt mere praktisk indstillet og ikke er så formalistiske – jeg ved det såmænd ikke – men jeg vil gøre opmærksom på, at der ikke er noget specielt ved det; det er en meget normal praksis, og den er såmænd også gængs.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Lovforslagenes overgang til anden behandling
vedtoges uden afstemning.

Formanden:

Jeg foreslår, at lovforslagene henvises til retsudvalget. Hvis ingen gør indsigelse mod